

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä huhtikuuta 1997

N:o 321—327

SISÄLLYS

N:o		Sivu
321	Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta	1003
322	Laki varallisuusverolain 34 §:n muuttamisesta	1005
323	Asetus Latvian kanssa laittomasti maahan saapuneiden ja maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamisesta tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan voimaansaattamisesta	1006
324	Ajoneuvoveroasetus	1007
325	Asetus ulkomaisten alusten tarkastuksesta Suomessa	1011
326	Valtioneuvoston päätös mehiläistaloudelle vuodelta 1997 maksettavasta kansallisesta tuesta ...	1016
327	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä	1018

N:o 321

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain (360/1968) 5 §:n 6 kohta, 8 §:n 1 momentin 4 ja 10 kohta ja 48 §, sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 6 kohta ja 8 §:n 1 momentin 4 kohta laissa 1539/1992 ja 8 §:n 1 momentin 10 kohta laissa 824/1986, seuraavasti:

5 §

Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja veronalaisia elinkeinotuloja ovat muun ohessa:

6) vakuutusyhtiöiden, vakuutusyhdistysten, vakuutuskassojen ja muiden niihin rinnastettavien vakuutuslaitosten kirjanpidossaan tekemä sijoitusomaisuuden arvonkorotus, sekä

8 §

Edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskelpoisia menoja ovat muun muassa:

4) elinkeinotoiminnassa työskennelleiden henkilöiden palkat, heidän ja heidän omaistensa eläkkeet ja työsuhteeseen perustuvat avustukset sekä työntekijöiden ja heidän

omaistensa eläke-, sairauskorvaus-, työkyvyttömyyskorvaus- tai muiden niiden kaltaisten oikeuksien ja etujen järjestämisestä johtuvat vakuutus- ja muut sellaiset maksut 2 ja 3 momentissa säädetyn poikkeuksen; maksut työnantajan perustamalle itsenäiselle eläkelaitokselle tai eläkesäätiölle ovat vähennyskelpoisia kuitenkin vain siihen määrään asti, joka vakuutusteknisten perusteiden mukaan tarvitaan säätiön tai laitoksen eläke- tai muista sellaisista sitoumuksista johtuvan vastuun peittämiseen taikka siirretään eläkesäätiölain (1774/1995) 43 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettuun vastuuseen,

10) vakuutusyhtiöiden, vakuutusyhdistysten, vakuutuskassojen ja muiden niihin rinnastettavien vakuutuslaitosten lakisääteiset

HE 249/1996
VaVM 2/1997
EV 27/1997

siirrot korvaus- ja vakuutusmaksuvastuuseen sekä eläkesäätiöiden ja muiden niihin rinnastettavien eläkelaitosten eläkesitoumuksista ja muista sellaisista sitoumuksista johtuvan vastuun peittämiseen tarvittavat vakuutusteknisten perusteiden mukaan lasketut määrät; vähennyskelpoisia ovat myös lakisääteistä eläkevakuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyhtiöiden siirrot vakuutusyhtiölain (1062/1979) 10 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun osittamattomaan lisävakuutusvastuuseen sekä työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain (1293/1996) voimaantulosäännöksen 4 momentissa tarkoitettuihin siirrot eläkekassojen lisävakuutusvastuuseen ja eläkesäätiöiden eläkevastuuseen,

48 §

Siirrot korvaus- ja vakuutusmaksuvastuuseen sekä eläkevastuun peittämiseen käytetyt määrät katsotaan sen verovuoden kuluiksi, jona siirto lain mukaan on tehty tai jona eläkevastuuta on katettu.

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden siirtoihin vakuutusyhtiölain 10 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun osittamattomaan lisävakuutusvastuuseen sekä työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain (1293/1996) voimaantulosäännöksen 4 momentissa tarkoitettuihin siirtoihin eläkekassojen lisävakuutusvastuuseen ja eläkesäätiöiden eläkevastuuseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1997 toimitettavassa verotuksessa. Lain 8 §:n 1 momentin 10 kohtaa ja 48 §:n 2 momenttia sovelletaan kuitenkin jo verovuodelta 1996 toimitettavassa verotuksessa siltä osin kuin ne koskevat lakisääteistä eläkevakuutusta harjoittavien vakuutusyhtiöiden osittamattomaan lisävakuutusvastuuseen tekemien siirtojen vähentämistä.

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 322

L a k i**varallisuusverolain 34 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun varallisuusverolain (1537/1992) 34 §:n
 1 momentin 1 kohta seuraavasti:

34 §

Velat

Veronalaisista varoista vähennetään verovelvollisen velat, joita ovat muun ohessa:

1) vakuutuslaitoksen korvaus- ja vakuutusmaksuvastuu sekä eläkesäätiön ja muun eläkelaitoksen eläkesitoumuksista johtuva vakuutusteknisten perusteiden mukaan laskettu eläkevastuu; vastuu vähennetään myös siltä osin kuin se muodostuu vakuutusyhtiölain (1062/1979) 10 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetuista siirroista lakisääteistä eläkeva-

kuutustoimintaa harjoittavien vakuutusyhtiöiden osittamattomaan lisävakuutusvastuuseen taikka työntekijäin eläkelain muuttamisesta annetun lain (1293/1996) voimaantulosäännöksen 4 momentissa tarkoitetuista siirroista eläkekassojen lisävakuutusvastuuseen tai eläkesäätiöiden eläkevastuuseen;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997. Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 1996 toimitettavassa varallisuusverotuksessa.

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 323

Asetus

Latvian kanssa laittomasti maahan saapuneiden ja maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamisesta tehdyn sopimuksen ja pöytäkirjan voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1997

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §
Riikassa 2 päivänä joulukuuta 1996 Suomen tasavallan hallituksen ja Latvian tasavallan hallituksen välillä laittomasti maahan saapuneiden ja maassa oleskelevien henkilöiden takaisinottamisesta tehty sopimus ja pöytäkirja, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 31 päivänä tammikuuta 1997 ja joiden hyväksymistä koskevat nootit on vaihdettu 3 päivänä helmikuuta 1997, tulevat voimaan 4 päivänä toukokuuta 1997 niin kuin niistä on sovittu.

2 §
Sopimuksen 10 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia ovat Suomessa poliisi, rajavartiolaitos ja ulkomaalaisvirasto.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä toukokuuta 1997.

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 324

Ajoneuvoveroasetus

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1997

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään:

1 luku

Veron kanto

1 §

Veronkantoviranomainen

Ajoneuvoveron veronkantoviranomaisena on Ajoneuvohallintokeskus. Ahvenanmaan maakunnassa veronkantoviranomaisena on Ahvenanmaan lääninhallitus, johon sovelletaan, mitä tässä asetuksessa säädetään Ajoneuvohallintokeskuksesta.

2 §

Veron kanto

Ajoneuvovero kannetaan postisiirron välityksellä.

Ajoneuvohallintokeskus lähettää veroliput verovelvolliselle tämän ajoneuvorekisteriin ilmoittamalla osoitteella. Ellei muuta näytetä, verovelvollisen katsotaan saaneen tiedon päätöksestä seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun Ajoneuvohallintokeskus on antanut verolipun postin kuljetettavaksi.

Jos verovelvollinen ei ole kantoaikana saanut verolippua, hänen on pyydettävä sitä Ajoneuvohallintokeskukselta tai vero on suoritettava oma-aloitteisesti siten kuin 5 §:ssä säädetään.

3 §

Verolipun tiedot

Verolippuun merkitään ajoneuvon yksilöintitietojen ja verovelvollisen nimen lisäksi verokaudelta maksuunpannun ajoneuvoveron määrä ja aika, jota se koskee. Verolippuun voidaan merkitä myös tiedot aikaisemmilta

verokausilta suorittamatta olevista ajoneuvoveroista.

4 §

Ajoneuvoveron suorittaminen

Ajoneuvovero on maksettava viimeistään verolippuun merkittynä eräpäivänä. Vero voidaan maksaa postisiirtoliikettä harjoittaviin postitoimipaikkoihin, rahalaitoksiin ja valtion tilivirastoihin sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää. Vero voidaan maksaa myös pankin laskunmaksuautomaatilla tai yritys- tai kotipääätteellä.

Maksun yhteydessä on ilmoitettava verolipun tilisiirtolomakkeeseen merkitty viitenumero.

5 §

Ajoneuvoveron oma-aloitteinen suorittaminen

Jos verovelvollinen ei ole saanut verolippua, ajoneuvoveron voi suorittaa rahalaitokseen Ajoneuvohallintokeskuksen vahvistamaa oma-aloitteista maksua koskevaa tilisiirtolomaketta käyttäen. Maksun yhteydessä on ilmoitettava ajoneuvon rekisteritunnus ja verovuosi, jota suoritus koskee.

Veron suorittamisen valvonta

6 §

Valvontaviranomaiset

Poliisin, tulliviranomaisen ja laissa tai asetuksessa määrätyn muun viranomaisen on valvottava, ettei liikenteessä käytetä ajoneuvoveron alaista ajoneuvoa, josta veroa ei ole suoritettu.

7 §

Valvonta vuosikatsastuksessa

Ajoneuvojen katsastuksesta annetun asetuksen (1702/1992) mukaista vuosikatsastusta suorittaessaan katsastuksen suorittaja on velvollinen tarkastamaan, että ajoneuvovero on asianmukaisesti suoritettu.

Jos tieliikenteen tietojärjestelmässä ei ole merkintää veron suorittamisesta eikä muuta näyttöä veron suorittamisesta esitetä, ajoneuvon katsastus keskeytetään kunnes vero on suoritettu. Poliisi ja tulliviranomaiset voivat estää ajoneuvon käytön siten kuin 8 §:ssä säädetään aikana, jona ajoneuvon katsastus on keskeytettyinä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuna näyttönä voidaan pitää rahalaitoksen antamaa tositetta veron suorittamisesta, samoin kuin yhdessä verolipun kanssa tiliotetta taikka laskunmaksautomaatilta tai muulta 4 §:ssä tarkoitettua päätteeltä tulostettua tositetta.

8 §

Käytön estäminen

Kun ajoneuvon käyttö on ajoneuvoverolain 4 §:n mukaan estettävä moottoriajoneuvoverosta annetun lain 27 §:ssä tarkoitettulla tavalla ajoneuvoveron suorittamisen laiminlyönnin johdosta, poliisin tai tulliviranomaisen on otettava asianomaiselta pois ajoneuvon rekisteritunnukset ja rekisteriote. Ne annetaan takaisin, kun kysymyksessä oleva vero on maksettu.

9 §

Verolipun luovuttaminen ja tiedot veron suorittamisesta

Ajoneuvoa myytäessä tai luovutettaessa verovelvollisen on annettava ajoneuvon mukana verolippu tai tosite veron suorittamisesta, jos se on myyjän tai luovuttajan hallussa.

Ajoneuvohallintokeskus lähettää pyynnöstä ajoneuvon ostajalle tai haltijaksi merkittävälle tiedon maksamatta olevasta ajoneuvoverosta. Ajoneuvohallintokeskus antaa valtion maksuperustelain (150/1992) nojalla annettuja säännöksiä noudattaen todistuksen siitä, ettei ajoneuvosta ole veroa suorittamatta. Tietoja veron suorittamisesta voidaan antaa myös puhelimitse.

10 §

Veron kuittaaminen

Ajoneuvohallintokeskuksen kantamiin veroihin voidaan soveltaa veron kuittaamista koskevia säännöksiä. Jos kuittauksen edellytykset ovat hankaluudetta todettavissa ja kuittausta voidaan pitää tarkoituksenmukaisena, kuittaus voidaan toimittaa myös Ajoneuvohallintokeskuksen ja muun viranomaisen kannettavina olevien verojen kesken.

2 luku

Verosta vapauttaminen vammaisuuden perusteella

11 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Ajoneuvohallintokeskus käsittelee ajoneuvoverosta annetun lain 9 §:ssä tarkoitetut verosta vapauttamista koskevat asiat ja vapautushakemukset. Uudenmaan lääninverovirasto voi avustaa Ajoneuvohallintokeskusta vapautushakemusten käsittelyssä.

Ahvenanmaan maakunnassa rekisteröityä ajoneuvoa koskevat asiat käsittelee Ahvenanmaan lääninhallitus.

12 §

Vapauttaminen hakemuksetta

Jos verovelvolliselle on kolmen ajoneuvoveron verokautta edeltäneen kalenterivuoden aikana myönnetty autoverolain 51 §:ssä tai auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain (482/1967) 17 §:ssä tarkoitettu autoveronpalautus ja jos tästä palautuksesta on merkintä ajoneuvorekisterissä, tätä ajoneuvoa koskeva vapautus myönnetään ilman erillistä hakemusta.

Vapautus myönnetään ilman hakemusta myös, jos verovelvolliselle on kolmen ajoneuvoveron verokautta edeltäneen kalenterivuoden aikana myönnetty autoverolain 50 §:ssä tai auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 18 §:ssä tarkoitettu veronpalautus oman tai perheenjäsenen sairauden tai vamman vuoksi ja palautuksesta on merkintä ajoneuvorekisterissä.

13 §

Vapautuksen hakeminen

Ajoneuvoverosta voidaan hakea vapautusta Ajoneuvohallintokeskukselle osoitetulla kirjallisella hakemuksella. Hakemuksessa on ilmoitettava verovelvollisen nimi, osoite ja henkilötunnus sekä ajoneuvon rekisteritunnus ja hakemuksen perustelut. Hakemukseen on liitettävä oikeaksi todistettu jäljennös mahdollisesta autoveronpalautuspäätöksestä tai pysäköintiluvasta.

Jos vapautusta haetaan sillä perusteella, että hakija täyttää autoverolain 51 §:n edellytykset, mutta hänellä ei ole sellaista ajoneuvoa, josta olisi myönnetty autoveron palautus, hakemukseen on liitettävä lääkärintodistus, josta ilmenee hakijan liikunta- tai näkövammasta aiheutuva pysyvä haitta-aste. Jos hakemus perustuu alle 80 prosentin haittaasteeseen, hakemukseen liitetään lääkärintodistuksen lisäksi selvitys siitä, että ajoneuvo on hakijalle olennaisen tarpeellinen hänen työnsä, toimensa tai ammattiin valmistumista varten tapahtuvan opiskelun hoitamiseksi sekä mahdollinen työnantajan tai oppilaitoksen todistus tehtävien laadusta.

14 §

Verosta vapautetun ajoneuvon luovutus

Jos verovelvollinen myy ajoneuvon, jota koskeva verovapaus tai veronpalautus on myönnetty ajoneuvoverosta annetun lain 9 §:n nojalla, tai muutoin luovuttaa ajoneuvon pykälän 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, Ajoneuvohallintokeskus maksuunpantua veron tai sen osan veronpalautuksen saaneelle ajoneuvon luovuttajalle.

Jos verovelvollinen ei suorita maksuunpantua veroa, ajoneuvon uutta omistajaa tai haltijaa estetään moottoriajoneuvoverosta annetun lain (722/1966) 27 §:n nojalla käyttämästä ajoneuvoa, kunnes vero on suoritettu.

15 §

Vapautuksen voimassaoloaika

Jos verovapautuksen saajalla on omistuksessaan tai hallinnassaan verovuoden jälkeekin sama ajoneuvo, josta verovapaus on myönnetty, verovapaus on voimassa ilman uutta käsittelyä seuraavina verokausina, jos

verovapauden edellytyksissä ei tapahdu muutoksia.

Verovapauden saaja on velvollinen erikseen ilmoittamaan Ajoneuvohallintokeskukselle muista kuin ajoneuvon omistusta tai hallintaa koskevasta verovapauden edellytysten päättymisestä.

Jos verokauden alkaessa voimassa olleen pysäköintiluvan voimassaoloaika päättyy kesken verokautta, veroa ei tämän johdosta siltä verokaudelta maksuunpanna ajoneuvoverosta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettulla tavalla eikä pysäköintiluvan voimassaoloajan päättymisestä ole tarpeen tehdä 2 momentissa mainittua ilmoitusta.

16 §

Vapautuksen saaja

Vapautus myönnetään ja veroa palautetaan ajoneuvoverosta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettulle verovelvolliselle, jota koskeva veronpalautusperuste on ollut olemassa ennen verokauden alkamista tai ensimmäistä kertaa rekisteröitävän taikka uudelleen rekisteröitävän ajoneuvon rekisteröintiä.

Jos autoveroa koskeva päätös, pysäköintilupa tai lääkärinlausunto on annettu 1 momentissa mainitun ajankohdan jälkeen, se otetaan huomioon seuraavan verokauden ajoneuvoverotuksessa.

17 §

Eräät erikoisautot

Vapautus ajoneuvoverosta voidaan myöntää myös sellaisesta ajoneuvorekisteriin erikoisautona merkitystä ajoneuvosta, joka voitaisiin merkitä rekisteriin ajoneuvon rakenteesta ja varusteista annetun asetuksen (1256/1992) mukaan henkilö- tai pakettiautona.

3 luku

Erinäiset säännökset

18 §

Aiheettoman suorituksen palauttaminen

Joka on erehdyksessä suorittanut ajoneuvoveroa, on oikeutettu hakemaan suorittamansa

määrän takaisin Ajoneuvohallintokeskukselta.

Jos kaksi tai useampi on suorittanut samasta ajoneuvosta ajoneuvoveroa, liikaa maksettu vero palautetaan hakemuksesta sille, joka ajoneuvoverosta annetun lain 3 §:n mukaan ei ole verovelvollinen.

Liikaa tai erehdyksessä suoritettuna ei pidetä veroa, jonka ajoneuvon uusi omistaja tai haltija on suorittanut siinä tarkoituksessa, että ajoneuvon käyttöä ei estettäisi.

19 §

Veron maksuunpano eräissä tapauksissa

Veroa ei hakemuksen perusteella maksuunpanna ajoneuvosta, joka ennen verokauden alkamista on:

- 1) ilmoitettu poliisille anastetuksi,
- 2) takavarikoitu poliisin tai autoverosta huolehtivan viranomaisen haltuun,
- 3) ulosmitattu ulosottoviranomaisen haltuun,
- 4) otettu romuajoneuvona kunnan haltuun, tai

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1997

5) osoitettu tuhoutuneeksi tai romutetuksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun hakemuksen tekijä voi olla muikin kuin verovelvollinen.

Jos 1 momentissa tarkoitettu ajoneuvo otetaan verokauden aikana uudelleen käyttöön, vero maksuunpannaan noudattaen ajoneuvoverosta annetun lain 3 §:n säännöksiä.

20 §

Vuoden 1997 verokausi

Vuoden 1997 ajoneuvoveron verokausi alkaa 30 päivänä elokuuta 1997.

21 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 30 päivänä huhtikuuta 1997.

Tämän asetuksen 2 luvussa tarkoitettua verovapautta voi hakea asetuksen voimaantolopäivänä tai sen jälkeen.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Valtiovarainministeri *Sauli Niinistö*

N:o 325

Asetus**ulkomaisten alusten tarkastuksesta Suomessa**

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1997

Liikenneministerin esittelystä säädetään alusturvallisuuden valvonnasta 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (370/1995) 5 §:n 3 momentin ja 23 §:n nojalla:

1 §

Asetuksen soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään Suomen satamissa käyvien ulkomaisten alusten tarkastuksesta.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *yleissopimuksilla*: vuonna 1966 tehtyä kansainvälistä lastiviivayleissopimusta (SopS 52/1968), ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta (SopS 11/1981), alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn yleissopimukseen liittyvää vuoden 1978 pöytäkirjaa (SopS 51/1983), merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa vuoden 1978 kansainvälistä yleissopimusta (SopS 22/1984), kansainvälisistä säännöistä yhteen-törmäämisen estämiseksi merellä vuonna 1972 tehtyä yleissopimusta (SopS 30/1977), vuoden 1969 kansainvälistä aluksenmitausyleissopimusta (SopS 31/1982), kauppa-aluksissa noudatettavasta vähimmäistasosta

vuonna 1976 tehtyä yleissopimusta (SopS 54/1979) sekä näihin yleissopimuksiin liittyviä pöytäkirjoja ja muutoksia sekä pakollisia koodeja sellaisina kuin ne ovat 19 päivänä kesäkuuta 1995;

2) *PSC-direktiivillä* alusturvallisuutta, saastumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevien kansainvälisten standardien soveltamisesta yhteisön satamia käyttäviin ja jäsenmaiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtiviin aluksiin (satamavaltioiden suorittama valvonta) annettua neuvoston direktiiviä 95/21/EY;

3) *MOU:lla* satamavaltioiden suorittamia tarkastuksia koskevaa, Pariisissa 26 päivänä tammikuuta 1982 allekirjoitettua yhteisymmärryspöytäkirjaa sellaisena kuin se on 19 päivänä kesäkuuta 1995;

4) *yksityiskohtaisella tarkastuksella* tarkastusta, jossa koko alus, kaikki sen varusteet ja sen koko henkilöstö tai osa näistä PSC-direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa määritellyissä olosuhteissa tarkastetaan niin, että tarkastus kattaa aluksen rakenteen varusteet, miehityksen, asumis- ja työskentelyolosuhteet sekä sen, noudatetaanko aluksella vaadittavia toimintatapoja;

5) *laajennetulla tarkastuksella* PSC-direktiivin 7 artiklassa tarkoitettua tarkastusta.

Neuvoston direktiivi 95/21/EY; EYVL N:o L 157, 7.7.1995, s. 1,
Neuvoston direktiivi 94/57/EY; EYVL N:o L 319, 12.12.1994, s. 20
Neuvoston direktiivi 94/58/EY; EYVL N:o L 319, 12.12.1994, s. 28

3 §

Asetuksen soveltaminen aluksiin

Tätä asetusta sovelletaan yleissopimuksissa tarkoitettuihin ulkomaisiin aluksiin, jotka saapuvat satamaan Suomessa tai jotka ankuroituvat sataman ulkopuolelle Suomessa, sekä sellaisen aluksen miehistöön.

Tätä asetusta ei sovelleta kalastusalueeseen, sota-alueeseen, laivaston apualueeseen, perinteistä rakennetta olevaan puualueeseen, kunnan tai valtion alueeseen, jota ei käytetä kaupalliseen tarkoitukseen, eikä huvialueeseen, jota ei käytetä kauppamerenkulkuun.

4 §

Tarkastusvelvollisuus

Valvontaviranomaisen on vuosittain tarkastettava aluksia niin, että tarkastettavien alusten määrä vastaa ainakin 25 prosenttia Suomen satamissa yhden keskimääräistä tilannetta kuvaavan kalenterivuoden aikana käyneiden alusten määrästä.

Tarkastettaviksi aluksiksi on ensisijaisesti valittava PSC-direktiivin liitteessä I tarkoitettuja aluksia.

Jos alus on tarkastettu jossakin Euroopan unionin jäsenvaltiossa viimeksi kuluneiden kuuden kuukauden aikana, sitä ei saa tarkastaa, jos se ei ole PSC-direktiivin liitteessä I tarkoitettu alus, jos sitä koskevasta puutteesta ei ole ilmoitettu edellisen tarkastuksen jälkeen tai jos tarkastukseen ei ole ilmeistä perustetta.

Mitä 3 momentissa säädetään, ei kuitenkaan koske niitä käyttötarkastuksia, joista yleissopimuksissa määrätään erikseen.

5 §

Asiakirjojen tarkastus ja aluksen yleisen kunnan toteaminen

Valvontaviranomaisen on tarkastettava ainakin PSC-direktiivin liitteessä II mainitut asiakirjat riittävissä määrin sekä varmistuttava aluksen yleisestä kunnosta konehuone, asuintilat ja puhtausolot mukaan lukien.

Valvontaviranomainen voi tarkastaa muutkin kuin 1 momentissa tarkoitettut, yleissopimusten mukaan aluksessa pidettävät todistuskirjat ja muut asiakirjat.

6 §

Aluksen yksityiskohtainen tarkastus

Aluksen yksityiskohtaiseen tarkastukseen velvoittavina ilmeisinä syinä pidetään muun muassa PSC-direktiivin liitteessä III mainittuja seikkoja.

Jos aluksen asuin- ja työskentelyoloissa havaitaan oleellisia puutteita, siitä on ilmoitettava työsuojeluviranomaiselle.

Aluksen tarkastuksessa on noudatettava PSC-direktiivin liitteessä IV esitettyjä menettelytapoja.

7 §

Laivahenkilökunnan pätevyyden tarkastaminen

Jos aluksen lippuvaltio ei ole ratifioinut merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevaa vuoden 1978 kansainvälistä yleissopimusta (SopS 22/1984), valvontaviranomaisen on tarkastettava laivahenkilökunnan pätevyys. Valvontaviranomaisen on ryhdyttävä alusturvallisuuden valvonnasta annetussa laissa (370/1995) säädettyihin toimenpiteisiin, mukaan luettuna aluksen pysäyttäminen, jos tarkastuksessa havaitaan, että laivahenkilökunta ei kykene hoitamaan alusturvallisuuden kannalta välttämättömiä tehtäviään.

8 §

Viestintäkyvyn ja kielitaidon tarkastaminen

Valvontaviranomaisen on varmistettava, että:

1) Suomen satamasta matkansa aloittavan tai sen sinne päättävän matkustaja-aluksen laivahenkilökuntaan kuuluvilla on kyky milloin tahansa keskenään välittää tehokkaasti turvallisuutta koskevia tietoja suullisesti sekä varsinkin ymmärtää turvallisuuteen liittyviä viestejä ja ohjeita;

2) matkustaja-aluksella matkustajia hätätilanteessa auttamaan nimetty henkilö on helpposti tunnistettavissa ja kykenee matkustajien kielellä tai englannin kielen perussanastolla, mallia näyttämällä, osoittamalla tai käsimerkkejä käyttämällä välittämään riittävästi tietoja, kun otetaan huomioon kyseisellä reitillä pääasiallisesti matkustavien kieliryhmät, matkustajille näiden äidinkielellä

annetut täydelliset turvaohjeet sekä matkustajille tai miehistölle pelastustyön ohjaamiseksi hätätilanteessa eri kielillä annettavat ohjeet;

3) säiliöaluksen koko laivahenkilökunta pystyy välittämään keskenään tietoja aluksen yhteisellä työkielellä; sekä

4) 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa laivahenkilökunta kykenee vaihtamaan riittävässä määrin tietoja maissa olevien viranomaisten kanssa joko yhteisellä tai viranomaisten kanssa joko yhteisellä tai viranomaisten kielellä.

9 §

Eräiden alusten laajennettu tarkastus

Jos PSC-direktiivin liitteessä V tarkoitettun aluksen yksityiskohtaiseen tarkastukseen on perusteltu syy, alukselle on suoritettava laajennettu tarkastus, jossa voidaan noudattaa liitteessä V olevan B kohdan mukaisia ohjeita.

Laajennettun tarkastuksen saa suorittaa 1 momentissa tarkoitettulle alukselle Euroopan unionin jäsenvaltiossa vain kerran 12 kuukaudessa. Tällaiselle alukselle voidaan kuitenkin suorittaa 5 §:n 1 ja 2 momentissa mainitut tarkastukset.

Jos matkustaja-alus liikennöi säännöllisen aikataulun mukaan Suomen satamaan tai satamasta, valvontaviranomaisen on suoritettava aluksen laajennettu tarkastus. Jos alus harjoittaa tällaista liikennettä Suomen ja muun Euroopan unionin jäsenvaltion sataman välillä, valvontaviranomaisen on suoritettava laajennettu tarkastus, jos tämän toisen jäsenvaltion viranomainen ei ole tehnyt tai tee sitä.

10 §

Päällikölle annettava tarkastuskertomus

Kun tarkastus, yksityiskohtainen tarkastus tai laajennettu tarkastus on suoritettu, valvontaviranomaisen on annettava aluksen päällikölle MOU:n liitteessä 3 yksilöity asiakirja. Asiakirjasta on käytävä ilmi tarkastuksen tulokset sekä tiedot valvontaviranomaisen mahdollisesti tekemistä päätöksistä ja niistä oikaisutoimista, joihin päällikön tai laivanisännän on ryhdyttävä.

Jos aluksessa havaittu puute tai vika edellyttää aluksen pysäyttämistä, asiakirjaan on liitettävä tieto pysäyttämismääräyksen jul-

kaisemisesta PSC-direktiivin mukaisesti sekä valitusosoitus.

11 §

Pysäyttämisperusteiden harkinta

Harkitessaan aluksen pysäyttämistä valvontaviranomaisen on noudatettava PSC-direktiivin liitteessä VI esitettyjä perusteita.

Jos aluksen yleinen kunto on poikkeuksellisen huono niin, että se ilmeisesti ei täytä asetettuja vaatimuksia, valvontaviranomainen voi lykätä tarkastuksen siihen asti, kun laivanisäntä on ryhtynyt välttämättömiin toimenpiteisiin, joilla alus saadaan vastaamaan yleissopimusten määräyksiä.

12 §

Tarkastuksen ja pysäyttämisen seuranta

Jos alusturvallisuuden valvonnasta annettun lain 14 §:ssä tarkoitettuja vikoja tai puutteita ei voida korjata tarkastussatamassa, valvontaviranomainen voi antaa aluksen jatkaa matkaa päällikön kanssa sopimalleen lähimmälle käytettävissä olevalle korjaustelakalle. Edellytyksenä tälle on, että aluksella noudatetaan lippuvaltion viranomaisen määräämiä ja valvontaviranomaisen hyväksymiä ehtoja. Näiden ehtojen tulee taata, että alus voi jatkaa matkaa ilman alusturvallisuuden valvonnasta annettun lain 14 §:ssä tarkoitettua vaaraa.

Valvontaviranomaisen on 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa ilmoitettava kaikista matkaa koskevista ehdoista korjaustelakan sijaintivaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, lippuvaltion lähimmälle edustustolle ja muille asianomaisille viranomaisille MOU:n liitteen 2 mukaisesti.

Jos valvontaviranomainen saa 2 momentissa tarkoitettun ilmoituksen, sen on ilmoitettava ilmoituksen tehneelle viranomaiselle niistä toimenpiteistä, joihin asiassa on ryhdytty.

13 §

Satamaan pääsyn estäminen

Jos 12 §:ssä tarkoitettu alus lähtee merelle, eikä sillä noudateta niitä ehtoja, jotka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tarkastussatamassa asettaneet, tai sillä kieltäytyään noudattamasta yleissopimusten asiaa

koskevia määräyksiä niin, että alus ei saavu kyseiselle korjaustelakalle, valvontaviranomaisen on evättävä siltä oikeus saapua satamaan, kunnes laivanisäntä on omalla kustannuksellaan osoittanut puutteen tai vian havainneen jäsenvaltion asianomaiselle viranomaiselle, että alus on täysin yleissopimusten asiaa koskevien määräysten mukainen.

Jos 12 §:ssä tarkoitettu alus lähtee merelle, eikä sillä noudateta jäsenvaltion toimivaltaitten viranomaisten tarkastussatamassa asettamia ehtoja, vian tai puutteen havainneen valvontaviranomaisen on heti hälytettävä muiden jäsenvaltioiden asianomaiset viranomaiset. Samoin on meneteltävä, jos mainitussa pykälässä tarkoitettu alus lähtee merelle ja aluksella kieltäydytään noudattamasta yleissopimusten asiaa koskevia määräyksiä niin, että alus ei saavu suomalaiselle korjaustelakalle.

Valvontaviranomainen voi sallia aluksen pääsyn määrättyyn Suomen satamaan hätätilanteessa ylivoimaisen seikan tai erittäin tärkeiden turvallisuussyiden vuoksi tai meren pilaantumisen vaaran vähentämiseksi taikka vikojen korjaamiseksi, jos laivanisäntä tai päällikkö on ryhtynyt valvontaviranomaisen hyväksymiin toimiin turvallisen satamaantulon varmistamiseksi.

14 §

Valvontaviranomaista koskevat vaatimukset

Valvontaviranomaisina voivat toimia vain henkilöt, jotka täyttävät PSC-direktiivin liitteessä VII esitetyt vaatimukset.

Valvontaviranomaisella on oltava merenkululaitoksen antama henkilötodistus, joka osoittaa, että hän on valtuutettu suorittamaan tarkastuksia.

15 §

Satamaviranomaisen ilmoitusvelvollisuus

Jos satamaviranomainen saa työssään tietää satamassa olevan aluksen vioista tai puutteista, jotka saattavat haitata aluksen turvallisuutta tai aiheuttaa meriympäristölle kohtuutonta vaaraa, sen on ilmoitettava asiasta välittömästi valvontaviranomaiselle.

16 §

Pysäyttämistapausten julkaiseminen

Merenkululaitoksen on vähintään neljännesvuosittain julkaistava tiedot sellaisista viimeksi kuluneiden kolmen kuukauden aikana Suomessa pysäytetyistä aluksista, jotka on pysäytetty useammin kuin kerran viimeksi kuluneiden 24 kuukauden aikana. Tällöin on julkaistava aluksen sekä sen laivanisännän nimi, IMO-numero, lippuvaltio, pysäyttämisen syy, tapahtumapaikka ja -aika sekä, jos tilanne sitä edellyttää, luokituslaitoksen tai muun sellaisen osapuolen nimi, joka on antanut lippuvaltion viranomaisen puolesta alukselle yleissopimusten mukaisia todistuskirjoja.

17 §

Kustannusten korvaaminen

Jos 5—9 §:n mukaisissa tarkastuksissa havaitaan sellaisia puutteita, jotka yleissopimusten määräysten mukaan oikeuttavat aluksen pysäyttämiseen, laivanisännän tai tämän Suomessa olevan edustajan on korvattava kaikki tarkastuksiin liittyvät kustannukset.

Pysäyttämistä ei saa peruuttaa ennen kuin kustannukset on kokonaan maksettu tai niiden maksamisesta on annettu riittävä vakuus.

18 §

Tiedonantovelvollisuus

Merenkululaitoksen on ilmoitettava Euroopan yhteisöjen komissiolle ja MOU:n sihteeristölle:

1) jos satamavaltiona tehdyssä tarkastuksessa on todettu aluksella luokituslaitoksen antama voimassa oleva todistuskirja, vaikka alus ei täytä yleissopimusten määräyksiä, tai luokitustodistus, vaikka aluksessa on vika tai puute, joka koskee kyseisessä todistuksessa mainittuja seikkoja;

2) tämän asetuksen mukaista tarkastustyötä tekevien tarkastajien lukumäärä, jolloin mahdollisten osa-aikatyötä tekevien tarkastajien työ on muutettava henkilötyövuosiksi;

3) Suomen satamiin keskimääräistä tilannetta kuvaavana kalenterivuotena tulleiden ulkomaisten alusten lukumäärä.

Edellä 1 momentin 2 ja 3 kohdassa maini-

tut tiedot on ilmoitettava 1 päivään lokakuuta mennessä joka kolmantena kalenterivuonna.

Merenkulkuhallitus voi antaa tarkempia määräyksiä ulkomaisten alusten tarkastukseen liittyvistä teknisistä yksityiskohdista.

19 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Liikenneministeriö voi antaa tarkempia säännöksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 1997

20 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Matti Aura*

N:o 326

Valtioneuvoston päätös
mehiläistaloudelle vuodelta 1997 maksettavasta kansallisesta tuesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 1997

Valtioneuvosto on, eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen varat, maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Yleistä

Valtion vuoden 1997 talousarviossa maa- ja puutarhatalouden kansalliseen tukeen osoitettuja varoja saadaan käyttää mehiläistalouden toimintaedellytysten turvaamiseksi enintään 5 miljoonaa markkaa sen mukaan kuin tässä päätöksessä määrätään.

Tukea maksetaan mehiläistarhaajille mehiläisyhteiskuntien lukumäärän perusteella yhteensä enintään 4 miljoonaa markkaa. Määräraha saadaan käyttää enintään 1 miljoonaa markkaa hunajan menekinedistämiseen ja laadunvalvonnan järjestämiseen.

2 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *mehiläistarhaajalla*

a) luonnollista henkilöä, luonnollisten henkilöiden muodostamaa yhtymää tai jakamatonta kuolinpesää, joka harjoittaa mehiläistaloutta; tai

b) sellaista luonnollisten henkilöiden muodostamaa avointa yhtiötä, kommandiittiyhtiötä, osuuskuntaa tai osakeyhtiötä, jonka tarkoituksena on varsinaisen maatalouden tai erikoismaatalouden harjoittaminen ja joka harjoittaa mehiläistaloutta;

2) *mehiläisyhteiskunnalla* Suomessa sijaitsevan, kesyistä mehiläisistä (*Apis mellifera*) koostuvan emon, työmehiläisten, sikiöiden ja mehiläisten hoitamiseen tarvittavan pesäkaluston muodostamaa kokonaisuutta; sekä

3) *toimintapisteellä* rakennusta, rakennelmaa tai suojaa, jossa voidaan tehdä sadonkorjuutöitä ja kaluston kunnostustöitä tai varastoida satoa ja kalustoa.

3 §

Mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvan tuen myöntämisen edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:

1) mehiläistarhaaja on omistajana, vuokramiehenä taikka testamenttiin, muuhun perintöoikeudelliseen saantoon tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla 15 päivänä toukokuuta 1997 hallinnut vähintään kymmentä talvehtinutta mehiläisyhteiskuntaa; ja että

2) mehiläistarhaaja on viimeksi toimitetun verotuksen mukaan tai tuen hakemista edeltävänä verovuonna saanut mehiläistaloustuotteiden myynnistä tuloa.

Jos 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen tulojen eivät käy ilmi suoraan veroilmoituksesta, hakijan tulee osoittaa ne veroilmoituksella sekä muistiinpanoilla, joista käy ilmi mehiläistalouden tulot ja menot.

Jos hakija on aloittanut mehiläistalouden harjoittamisen tuen hakemista edeltävän vuoden aikana tai sen jälkeen eikä voi osoittaa tuloja 1 momentin 2 kohdassa tai 2 momentissa tarkoitettulla tavalla, hakijan tulee osoittaa, että hänellä on ollut toiminnan aloittamiseen tarvittavia hankintamenoja.

4 §

Mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvan tuen suuruus

Mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvan tuen suuruus määrätään hunajan vuosien 1991—1994 tuottajahinnan ja vuoden 1997 keskimääräisen tuottajahinnan erotuksen ja vuosien 1991—1994 satotasojen perusteella. Tuen suuruus voi olla enintään 150 markkaa mehiläisyhteiskuntaa kohti.

Maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen suuruuden selvitettyään I momentissa mainitut seikat sekä tehtyjen hakemusten perusteella tukeen oikeuttavien mehiläisyhteiskuntien kokonaismäärän.

5 §

Mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvan tuen hakeminen ja maksaminen

Mehiläisyhteiskuntien lukumäärään perustuvaa tukea haetaan viimeistään 16.6.1997 siltä maaseutuelinkeinopiiriltä, jonka toimialueella sijaitsevasta toimintapisteestä mehiläistaloutta harjoitetaan.

Tuki maksetaan mehiläistarhaajan hallinnassa 15 päivänä toukokuuta 1997 olleiden mehiläisyhteiskuntien lukumäärän perusteella edellyttäen, että kyseisiä mehiläisyhteiskuntia on tuotantokauden aikana hoidettu siten, että niistä on tuen myöntämisvuonna edellytykset kerätä normaali sato. Jos hakemuksessa ilmoitettujen mehiläisyhteiskuntien määrä alenee tuotantokauden aikana, hakijan tulee ilmoittaa tästä kirjallisesti maaseutuelinkeinopiirille 10 päivän kuluessa alenemisesta.

Jos hakijan hallinnassa olevien yhteiskuntien lukumäärä on vähentynyt hakijasta johtuvista syistä, maaseutuelinkeinopiiri voi päättää, että tukea voidaan alentaa tai evätä kokonaan.

Tuen myöntämisestä ja maksamisesta päättää maaseutuelinkeinopiiri.

Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

6 §

Hunajan menekinedistämiseen ja laadunvalvonnan järjestämiseen perustuvan tuen hakeminen ja maksaminen

Hunajan menekinedistämiseen ja laadunvalvonnan järjestämiseen tarkoitettua tukea haetaan maa- ja metsätalousministeriöltä, joka päättää tuen määrästä, myöntämisestä ja maksamisesta.

7 §

Oikaisu, takaisinperintä, valvonta ja salassapito

Tässä päätöksessä tarkoitettujen tukien hallinnoinnissa noudatetaan oikaisun, maksetun tuen takaisinperinnän, valvonnan ja salassapitovelvollisuuden osalta maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/92).

8 §

Tarkemmat määräykset

Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa maa- ja metsätalousministeriö.

9 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 23 päivänä huhtikuuta 1997.

Vanhempi hallitussihteeri Esko Laurila

N:o 327

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä ministeriön päätöksistä

Annettu Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/1980) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/1993):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimi	n:o	antopäivä	voimaantulopäivä
MMMp lihavalmistehygieneiapäätöksen muuttamisesta ¹⁾	9/EEO/1997	11.4.1997	1.5.1997

Maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosasto on antanut seuraavan päätöksen:

MMMEEOp naudan tarttuvan leukoosin vastustamisesta annetun päätöksen muuttamisesta ²⁾	15/EEO/1997	2.4.1997	1.5.1997
--	-------------	----------	----------

Edellä mainitut päätökset on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosaston määräyskokoelmassa. Päätökset ovat saatavissa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintä- ja elintarvikeosastosta, osoite Kluuvikatu 4 A, 00100 Helsinki, puhelin (09)1601.

Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 1997

Hallitusneuvos *Kristiina Pajala*

Nuorempi hallitussihteeri Ritva Ruuskanen

¹⁾ Neuvoston direktiivi 77/99/ETY, muut. 92/5/ETY; EYVL N:o L 57, 2.3.1992, s. 1, neuvoston direktiivi 92/118/ETY; EYVL N:o L 62, 15.3.1993, s. 49, neuvoston direktiivi 95/68/EY; EYVL N:o L 332, 31.12.1995, s. 10

²⁾ Neuvoston direktiivi 64/432/ETY; EYVL N:o L 121, 29.7.1964, s. 1977